

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 29 (17 oktober 2020) – clustersecretariaat@roerkerken.nl

inleiding

Eerst waren er de kerkdiensten in Staphorst die zoveel stof deden opwaaien, de kerkdienst(en) die de oorzaak waren dat we als kerken weer terug bij af zijn en dat we het voorlopig weer met maximaal 30 kerkgangers per viering moeten doen. Toen was er de koning die met zijn gezin op vakantie ging, iets waar mensen zich boos om maakten, met het gevolg dat hij weer rechtsomkeer kon maken. Het kon dan allemaal wel 'coronaproof' zijn, dat met die kerkdiensten in Staphorst en dat met de vakantie van de koning, maar het kon en mocht niet: gelijke monniken gelijke kappen. Of het wel verstandig was, met die kerkdiensten in Staphorst en met die vakantie van de koning, dat is een tweede. Maar het geeft te denken niet alleen dat mensen er zich druk om maken, maar ook en vooral dat de commotie eromheen, de ophef, de emotie regeert. Zoals er ook steeds meer mensen zijn die al die coronamaatregelen niet meer accepteren, dat er steeds minder draagvlak is voor zoiets als een al dan niet gedeeltelijke lockdown, in ieder geval veel minder dan aan het begin van de crisis. Waar ligt dat aan? Ligt dat aan al de complottheorieën die op het world-wide-web de ronde doen, of ligt dat aan de duur van de crisis? Dat laatste is echt iets waar rekening mee gehouden moet worden. Steeds meer mensen die er steeds minder tegen kunnen: tegen al die Coronamaatregelen die het 'normale' sociale leven drastisch aan banden leggen. Aan het begin van de crisis waren vooral de ouderen die geen bezoek meer mochten ontvangen de klos, nu zijn het vooral de jongeren die niet meer kunnen uitgaan. De crisis hakt er inderdaad behoorlijk in, niet alleen economisch, maar ook sociaal en psychisch. Misschien wel een gat in de markt voor ons christenen. Alleen jammer dan er op dit moment bij ons ook maar dertig per keer in mogen ...

verduidelijking huidige (strengere) Coronamaatregelen

Naar aanleiding de laatste persconferentie (13 oktober) j.l. werden aan het bisdom verschillende vragen voorgelegd. Dit is wat het bisdom ons hieromtrent op vrijdagavond 16 oktober j.l. liet weten:

1. Geldt voor uitvaarten wel of niet de dertig-personenregel?

De overheid maakt voor uitvaarten een uitzondering op de maximaal dertig-personenregel. Parochies kunnen deze door de overheid toegestane uitzondering aanhouden. Dat betekent bij uitvaarten maximaal 100 personen binnen, maximaal 250 buiten.

2. De bisschoppen spreken in hun bericht van vrijdag 9 oktober van dertig personen in een viering, exclusief de mensen die daar een functie vervullen. Het kabinet heeft het over dertig personen in totaal. Wat geldt nu voor de parochies?

Voor de parochies geldt wat de bisschoppen bekend hebben gemaakt, dus maximaal dertig gelovigen exclusief bedienaren.

3. Tellen kinderen wel of niet mee in het aantal van dertig?

Ja, voor de maximale groepsgrootte in binnenruimtes tellen alle kinderen mee in het maximum aantal van dertig, ook kinderen tot en met 12 jaar tellen mee.

4. Als alternatief voor komende Allerzielenvieringen in kerken hebben parochies al eerder het idee opgevat om een korte viering in de openlucht op het kerkhof te houden, met in het achterhoofd dat er buiten meer mensen bij kunnen zijn. Volgens de regels van het

kabinet na 13 oktober mag je buiten nog maar met vier personen bij elkaar komen.

Betekent dit dat dergelijke openluchtvieringen niet mogelijk zijn?

De overheidsrichtlijn voor bijeenkomsten buiten luidt inderdaad maximaal vier personen. De richtlijnen gelden voor tenminste twee weken, vanaf 14 oktober. Openluchtvieringen zijn in deze veertien dagen dus niet mogelijk. Het CIO adviseert om tot medio november het gegeven advies te volgen en dat betekent tot na Allerheiligen en Allerzielen. Het wordt daarom afgeraden om nu openluchtvieringen in die dagen te plannen.

5. *Wat betekent het voor de zondagsplicht als ik nu niet naar een eucharistieviering in mijn parochie kan?*

Als het door omstandigheden onmogelijk is om deel te nemen aan de mis op zondag, geldt dat u bent gedispenseerd van de zondagsplicht.

6. *Mogen zieke mensen thuis de heilige communie ontvangen?*

Ja dat mag, met inachtneming van alle regels op het gebied van afstand en hygiëne. Er gelden bovendien de regels bij pastoraat en bezoekwerk in fysieke nabijheid aan kwetsbare ouderen en aan mensen met verminderde weerstand, zoals deze in het protocol 'Kerkelijk leven op anderhalve meter' van 10 juli jl. zijn opgenomen.

Woord van bemoediging van onze bisschoppen

Het aantal coronabesmettingen is de laatste weken schrikbarend opgelopen. Vorige week deed minister Grapperhaus de oproep aan de kerken om het maximale aantal deelnemers aan religieuze bijeenkomsten te beperken tot dertig. In een videoboodschap spreken de bisschoppen van de zeven bisdommen en de bisschop van het militair ordinariaat een woord van bemoediging. De bisschoppen roepen op om de maatregelen van de overheid te volgen uit zorg voor de kwetsbaren in onze samenleving. *"Een belangrijke zin in de Bijbel is: al wat gij gedaan hebt voor een dezer geringsten van mijn broeders hebt gij voor Mij gedaan. Dus voor Jezus zelf"*, zegt kardinaal Eijk. En ook Mgr. Van den Hende, voorzitter van de bisschoppenconferentie, reikt een woord uit de Bijbel aan: *"Niets kan ons scheiden van de liefde van Christus"* Deze zin is te vinden in de speciale liturgie die is gemaakt om te bidden in tijden van pandemie (misformulier 'Ten tijde van een pandemie'). Mgr. Van den Hende: *"Het is Paulus die aan het woord is en die veel meegemaakt heeft. Tegenslag, honger, dorst, tegenwerking en nood op zee. Hij zegt: Niets kan ons scheiden van de liefde van Christus. Dat wil zeggen die houdt ons vast en het komt erop aan dat wij ook Hem vasthouden en op zijn woord vertrouwen. En in deze pandemietijd is dat een belangrijke basis om vanuit te leven"*. Kardinaal Eijk en de bisschoppen roepen op tot gebed: *"Ik denk dan aan wat de heilige Theresia van Lisieux zei over het gebed. Het gebed is een opwelling van het hart, datgene wat in ons omgaat. En het is een simpele blik op de hemel. Simpel, omdat het gebed eenvoudig kan zijn. Je verruimt daardoor je ziel, zegt ze, en je verenigt je met Jezus. En dat zou ik mensen willen meegeven. Bidden. Laat de coronaviruspandemie ons brengen tot het besef dat het leven dat we hebben uiteindelijk niet in onze handen ligt, maar in dat van de goddelijke voorzienigheid. Laten we ons in gebed aan God toevertrouwen in een simpele blik op de hemel"*. *"Vrees niet, wees niet bang"*, zegt Mgr. Harrie Smeets van Roermond in de video. *"In de coronatijd: wel voorzichtig met elkaar en om onze gezondheid, maar niet bang zijn"*. Mgr. Everard de Jong voegt daaraan toe: *"De coronatijd is bij uitstek een tijd om aan onze binnenkant te werken en te onderscheiden: wat leeft er allemaal in mij?"*. Zie voor de videoboodschap:

https://www.youtube.com/watch?v=TBmFntwbKXo&feature=emb_logo

Wat doen we met de Coronacrisis? Wat doet de Coronacrisis met ons?

Kunnen we straks spreken van Voor en Ná Corona, zoals we ook spreken van Voor en Ná Christus? Is de wereldwijde Covid-19 of de Coronacrisis-pandemie een keerpunt in de geschiedenis. De samenlevingen die door het virus getroffen zijn, hebben het erg zwaar gehad. De pandemie is nog niet weg. De uiteindelijke balans kan nog niet opgemaakt worden. Maar de schade zal enorm zijn. Een crisis als deze biedt echter ook nieuwe kansen. *“Zoals wij zijn, zo zijn ook de tijden”*. Deze tekst is van de H. Augustinus. Als kind van zijn tijd groeide hij op in de nadagen van het Romeinse Rijk, hij werd opgeleid tot retor en die welbespraaktheid kwam hem pas in zijn latere jaren als bisschop goed van pas. Als jonge man zocht hij naar waarheid, naar de zin van het leven zou je vandaag de dag zeggen. Hij ging rusteloos te rade bij de filosofen, bij de stromingen binnen de religies van zijn tijd, maar uiteindelijk bleek het christendom van zijn moeder Monica hem de rust en de waarheid te geven waar hij naar zocht.

Recentelijk werd een boekje gepubliceerd met als titel *“Wat doen we met deze crisis? Na Covid-19”*. De verschillende schrijvers zijn een beetje zoals Augustinus die ons met voornoemd citaat laat weten: *“Het zijn moeilijke tijden. Tenminste dat zeggen de mensen. Laten we liever goed leven, dan worden de tijden vanzelf goed. Wij zijn namelijk de tijden. Zoals wij zijn, zo zijn de tijden”*. De verschillende schrijvers bezien vanuit hun eigen vakgebied en belevingswereld het verschijnsel Coronavirus, maar ook welke nieuwe gezichtspunten dit ingrijpende gebeuren voor ons mensen kan openen. Want dat is en blijft de vraag: wordt het na het vinden van een vaccin weer net als vroeger? *“We zullen met vallen en opstaan en met terugkerende kleine en grote uitbraken van het virus een nieuwe balans moeten zoeken tussen vrijheid en beperking, tussen afstand en nabijheid, tussen blijvende bescherming van de kwetsbaren en een nieuwe ruimte voor de dynamiek van cultuur en economie”*, zo staat in het voorwoord. De vraag wordt gesteld hoe de wereld er na de crisis zal uitzien.

Gaan we minder vliegen? Gaan we meer bewegen en gezonder leven? Gaan we duurzamer leven en produceren? Gaan we een betere balans vinden tussen werk en ontspanning, kantoor en thuis, fysiek en digitaal? Gaan we de reis naar buiten inruilen voor de reis naar binnen? Gaan we de economie hervormen en de gezondheidszorg anders inrichten? Leren we beter leven met kwetsbaarheid en afhankelijkheid? Verdelen we de rijkdom van de aarde eerlijker? *“Gaan we straks op de oude voet weer verder of verstaan we deze pandemie als een teken van de tijd en gaan we daarnaar handelen?”*. Vragen die het boekje oproept en waarop de verschillende schrijvers vanuit eigen professionaliteit en beleving een antwoord proberen te geven (Opbouw). Maar ook vragen die óns tot nadenken mogen stemmen en oproepen er lering voor de toekomst uit te trekken.

Personalia

Op zaterdagmiddag 10 oktober j.l. werden in de Mariakapel van St. Odiliënberg drie kinderen uit een van de vorige parochies van de pastoor in Kerkrade gedoopt: **Mike en Alina Helbig** en hun kleine neefje **Ben Diederén**.

Op vrijdagmorgen 16 oktober j.l. hielden we in Vlodrop de uitvaartmis voor **Gerardus Wilhelmus (Wiel) Tillmans (1930-2020)** van de Etsberg, sinds 1957 echtgenoot van Trina Biermans. Geboren en getogen in Herkenbosch ging hij al op jonge leeftijd aan de slag bij firma Raab en later bij de Lispin (later AKZO Chemie). Na zijn huwelijk vestigde hij zich op de Etsberg, waar ze naast de boerderij van zijn schoonouders een eigen huis bouwden. Ze

kregen 4 kinderen waarvan ze er twee helaas heel vroeg weer moesten afstaan. In het asperges-seizoen was het altijd een drukte van belang, het was hard werken, een drie-ploegendienst combineren met het oogsten van het witte goud. De tuin was zijn grote hobby en dat werd hij nog meer sinds hij op zijn 62^e met pensioen ging. Maar meer nog dan van zijn tuin genoot hij van het samenzijn met zijn vrouw en met zijn kinderen, klein- en achterkleinkinderen, Ruim 35 jaar lang was hij kerkmeester van de St. Martinusparochie. Daarmee trad hij in de voetsporen van zijn familieleden die ook al kerkelijk actief waren: Wiels opa Sjeng Tillmans (1866-1944) was als koster in Herkenbosch (St. Sebastianus), zijn oudste oom Wiel Tillmans (1893-1960) in Nuth (St. Bavo) en zijn jongste oom Frans Tillmans (1915-1975) in Herkenbosch (St. Sebastianus). Nadat Wiel in vanwege zijn vele verdiensten voor kerk en parochie al in 2005 de kerkelijke onderscheiding 'pro Ecclesia et Pontifice' had ontvangen werd hem bij zijn afscheid het erekerkmeesterschap aangeboden. Zijn 90^e verjaardag, afgelopen voorjaar, heeft hij nog in goede gezondheid mogen vieren, maar daarna begon hij zienderogen achteruit te gaan. De laatste weken was hij bedlegerig en werd hij liefdevol bijgestaan door zijn vrouw en inwonende zoon Frans en de medewerkers van de zorggroep. Voorzien van het sacrament der zieken is hij op zondagmiddag 11 oktober j.l. ingeslapen. Na de uitvaartmis volgde in stilte de crematie.

Gebed in Coronatijd (Otto Grevink)

Lieve God, wat moeten we ervan denken nu het coronavirus zo dichtbij is gekomen en er al zoveel mensen in ons land besmet zijn? We willen vertrouwen dat het goed komt. We willen onszelf en anderen niet bang maken. We willen realistisch blijven, en verstandig zijn met hygiëne.

Maar we voelen ook onze kwetsbaarheid. We voelen de ongrijpbaarheid en de grilligheid van het virus dat om zich heen grijpt. Sommigen noemen het een hype en het lijkt ineens over niks anders te gaan. God geef ons open ogen om al het nodige te doen, en de durf om te doen wat we niet hoeven te laten.

Geef wijsheid aan onze artsen en verpleegkundigen, onze bestuurders en wetenschappers. Geef vertrouwen in hun kunde. Geef geloof in een goede afloop. Geef verbondenheid met wie het allerkwetsbaarst zijn, en met hen die door andere ziekten zich kwetsbaar voelen. Ons leven is uit en in uw hand. Behoed ons en bewaar ons.

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154

Bert Venner (Roermond), diaken, 320 215

Lian Overbeeke (Posterholt), jeugd- en jongerenwerk, diaconie, tel. 06 – 526 20 245

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 – catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Lilian Peters), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 – martinus@roerkerken.nl